

Trăiască bastionul de neclintit al păcii și socialismului, lagărul țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică!

Să întărim unitatea și colaborarea frățească între țările lagărului socialist!

(Din chemările Comitetului Central al P.M.R. cu prilejul zilei de 1 Mai 1957).

Vizita delegației guvernamentale și de partid a Republicii Populare Române în Republica Democrată Germană

Vizita delegației române la Rostock

ROSTOCK 27. (De la trimiterea specială Agerpres). — Delegația guvernamentală și de partid a Republicii Populare Române alcătuită din tovarășii: Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, șeful delegației, Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Ștefan Voitec, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, membru suplent al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Grigore Protopopescu, ministrul Afacerilor Externe, membru al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Filip Gelț, membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, și Iosif Păvuk, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Române în Republica Democrată Germană, a sosit sâmbătă dimineața în localitatea Warnow pentru a vizita șantierul naval. Delegația a fost însoțită de Paul Scholz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrată Germană, Karl Neuen, prim-secretar al organizației regionale Rostock a P.S.U.G. și Hans Wanneke, președintele statului regiunii Rostock, membri al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania.

Vizita oaspetilor români a sfințit un viu interes în întregul șantier. După vizitarea șantierului de la Warnow și a vasului „Frieden”, delegația s-a îndreptat spre hotelul-restaurant „Stolteira” situat pe țărmul Balticii, în apropiere de Warnow, unde a luat masa. Au sosit tovarășii Hans Wanneke, președintele statului regiunii Rostock, membru al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania și Filip Gelț. Membrii delegației române și gazdele au făcut schimb de daruri.

Oaspeții s-au imbarcat apoi pe o vedetă rapidă, cu care au plecat pe mare spre Rostock.

Vizita delegației române la șantierul naval Warnow. În fund se vede marea vas de 10.000 tone „Pacea”

De aici, membrii delegației s-au îndreptat cu automobile spre hotelul-restaurant „Stolteira” situat pe țărmul Balticii, în apropiere de Warnow, unde a luat masa. Au sosit tovarășii Hans Wanneke, președintele statului regiunii Rostock, membru al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania și Filip Gelț. Membrii delegației române și gazdele au făcut schimb de daruri.

Oaspeții s-au imbarcat apoi pe o vedetă rapidă, cu care au plecat pe mare spre Rostock. De aici, membrii delegației s-au îndreptat cu automobile spre hotelul-restaurant „Stolteira” situat pe țărmul Balticii, în apropiere de Warnow, unde a luat masa. Au sosit tovarășii Hans Wanneke, președintele statului regiunii Rostock, membru al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania și Filip Gelț. Membrii delegației române și gazdele au făcut schimb de daruri.

Pe țărmul Balticeii

De la trimiterea noastră specială

Vizita delegației guvernamentale și de partid a Republicii Populare Române în Republica Democrată Germană se apropie de sfârșit. Concomitent cu tratativele au continuat și vizitele membrilor delegației în întreprinderi.

Azi dimineață delegația română a vizitat șantierul naval Warnow din Warnow, localitate situată la Marea Baltică, la nord de Rostock. Pentru a ajunge aici delegația a părăsit Berlinul încă de sâmbătă, cu un tren special care a ajuns la Rostock dimineața la opt. În gara Rostock s-au oprit în tren președintele statului regiunii Rostock, primarul orașului, secretarul comitetului regional de partid, în vagonul rezervat delegației, președintele s-au făcut în termeni cordiali și după câteva minute delegația a intrat în șantierul naval. Localitatea locală se desprindea în fața ochilor prietenilor. De aici, s-au îndreptat către șantierul naval, unde au fost întâmpinați de căldură, cu prietenie sinceră, muncitorii germani ai șantierului naval, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica și ceilalți membri ai delegației au năvălit pe reprezentanții poporului nostru și ei tovarășii de luptă pentru marea cauză a socialismului și comunismului. Aceasta explică atmosfera tovarășească, concordanța desigur, voia bună, care constituie o caracteristică generală a vizitelor delegațiilor în țările din Republica Democrată Germană.

La șantierul naval Warnow membrii delegației noastre au fost întâmpinați cu flori de către un grup de tineri îmbrăcați în uniformă interioară liberă germană. Anul, directorul șantierului a făcut o scurtă prezentare a întreprinderii pe care o conduce.

Și aici, ca și în Stalingrad, totul s-a năvălit în aerul puterii populare. Înainte de eliberare exista un șantier naval pentru ambarcațiuni mici dar și acesta a fost distrus în timpul războiului. În 1945 un grup de muncitori au refăcut unele încălțări și au dat în folosință un

mare șantier de reparare a vaselor. Abia în timpul primului plan cincinal, șantierul a căpătat forma sa de astăzi, schimbându-și totodată destinația: nu mai era vorba nici de mici ambarcațiuni, nici de reparări, ci de construirea unor vase de mare tonaj.

Teritoriul șantierului s-a întins și continuă să se extindă odată cu noile amenajări care sînt în curs de construcție. Urmăream pe un plan, jocul de culori care sugera dezvoltarea șantierului. Cîteva mici pete albastre reprezentau vechiul șantier, altele galbene, dezvoltarea lui în prezent. În vagonul rezervat delegației, președintele s-au făcut în termeni cordiali și după câteva minute delegația a intrat în șantierul naval. Localitatea locală se desprindea în fața ochilor prietenilor. De aici, s-au îndreptat către șantierul naval, unde au fost întâmpinați de căldură, cu prietenie sinceră, muncitorii germani ai șantierului naval, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica și ceilalți membri ai delegației au năvălit pe reprezentanții poporului nostru și ei tovarășii de luptă pentru marea cauză a socialismului și comunismului. Aceasta explică atmosfera tovarășească, concordanța desigur, voia bună, care constituie o caracteristică generală a vizitelor delegațiilor în țările din Republica Democrată Germană.

La șantierul naval Warnow membrii delegației noastre au fost întâmpinați cu flori de către un grup de tineri îmbrăcați în uniformă interioară liberă germană. Anul, directorul șantierului a făcut o scurtă prezentare a întreprinderii pe care o conduce.

Și aici, ca și în Stalingrad, totul s-a năvălit în aerul puterii populare. Înainte de eliberare exista un șantier naval pentru ambarcațiuni mici dar și acesta a fost distrus în timpul războiului. În 1945 un grup de muncitori au refăcut unele încălțări și au dat în folosință un

afară greutăților inerente unor asemenea activități grandioase, au întreprins încercări de sabotaj ale unor cercuri din Germania occidentală. Interesele să nu existe alt asemenea întreprindere producătoare de vase. Bine înțeles, încercările de sabotaj care au mers pînă la intenția — lucru succes — de a scufunda un mare vas de luptă pe șantier, chiar dacă au produs unele întârzieri, n-au putut împiedica dezvoltarea acestui mare centru industrial al Republicii Democrată Germană.

După ce directorul șantierului și-a terminat examenul, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica au fost întrebați privind producția muncii, sistemul de salarizare și cîștigul mediu al muncitorilor, unele aspecte ale tehnicii vaselor construite la Warnow, probleme ale organizației muncii pe șantier și altele.

Directorul a răspuns la aceste probleme: unii dintre colaboratorii săi prezentați la întâlnire au fost complețiși așa că expunerea și răspunsurile directorului s-au transformat, corînd într-o convorbire tovarășească între membrii delegației noastre și tehnicieni, discuzii care a continuat și în timpul vizitei pe șantier.

La ieșirea din clădirea administrativă, un detașament al gărzii muncitorești înarmate, a salutit delegația română cu saluturi înălțate de luptă și clase muncitoare, pumnal stîng ridicat. (O Schimbîndu-se — desigur — de către caracterul său aeris și în raportajul de ieri — înțelegem un mare muncitoresc. Acordurile muncitorești, pînă la treptele înarmate, prietenia generală a marelui șantier, mi-au dat imaginea forței creatoare și forței de luptă a clasei muncitoare în patria sa socialistă.

Vizitarea șantierului și a orașului „Pacea” care va fi lăsat în ziua de 2 mai, a decurs în aceeași

AL. CORNESCU

(Continuare în pag. 3-a)

Cuvîntările rostite la recepția dată de tov. Otto Grotewohl în cinstea delegației Republicii Populare Române

OTTO GROTEWOHL: Republica Democrată Germană este hotărîtă să stea ca un prieten fidel alături de Republica Populară Română

Dragi tovarăși și prieteni,

Permiteți-mi ca în numele președintelui R.D. Germane, Wilhelm Pieck, în numele guvernului și prin aceasta în numele oamenilor muncii din R.D. Germană, să salut din toată inima pe dragii noștri oaspeți și stimati prieteni, reprezentanți ai poporului român cu care simțim prietenie legată.

Vizita dvs. are loc într-un timp cînd nu outine simț socialiste pentru a dezbrîta lagărul socialist și țările acestuia lagăr între ele. Dar tuturor celor care participă la astfel de spectacole li se poate spune că această este o politică lăzorie. Niciodată nu va reuși crearea unei bregi între țările noastre. De asemenea, nu va reuși niciodată destrămarea legăturii noastre comune, frățiești, cu Uniunea Sovietică.

R.D. Germană este hotărîtă să stea ca un prieten fidel alături de R.P. Română și este legată strîns și inalienabil de întregul lagăr al socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică.

Istoria legăturilor între fostul Reich german și Regatul român este caracterizată prin lăzorie imperialistă germană de a explora și asupra poporului român, tendință pentru care erau deschise porțile prin trădare națională de către burghezia imperialistă română.

Legăturile de sinceră prietenie și de ajutor reciproc, așa cum există astăzi între R.D. Germană și R.P. Română au devenit posibile numai după ce în

ambele țări au fost răsturnate clasele exploatare și puterea este exercitată de către popor.

Prin victoria glorioasă a armatei sovietice asupra fascismului s-au născut în ambele țări condiții favorabile pentru dezvoltarea revoluției burghezo-democratice și trecerea la revoluția socialistă. Forțele patriotice conduse de Partidul Comunist Român au zdrobit în 23 August 1944 prin însușirea armată, dictatura fascistă a burgheziei și a moșierilor și au înălțat starea de dependență a României față de monopolurile internaționale și de marile puteri imperialiste.

R.P. Română este azi un stat liber și independent cu mari perspective. Poporul român și-a dovedit în lupta pentru construirea socialismului, capacitatea sa creatoare și a cucerit mari succese. În scurt timp R.P. Română a luat un avînt economic și cultural încă necunoscut pînă în prezent menit să asigure oamenilor muncii o viață fericită și de bună stare.

Felicităm poporul român pentru toate aceste succese și urăm alte noi și mari victorii în construirea socialismului.

Tărîni și muncitorii români au o glorioasă și eroică tradiție revoluționară. Mare luptă din timpul războaielor lăzorești din 1514, 1784, 1821 și războiele din 1907 ne arată marea loră a poporului român în lupta contra sclaviei, exploatarei și nedreptății. La începutul secolului al XX-lea a pășit pe primul plan clasa muncitorească

română care prin lupte și greve mari a răsturnat puterea burghezo-moșieră și a instaurat dictatura proletariată.

Și în R.D. Germană s-a creat, pentru prima dată în istoria Germaniei, un stat muncitoresc lăzorie, în care puterea imperialistă a fost zdrobită pentru totdeauna și se vîns ralele socialiste.

Fie că lăzorie celor vizitați să li se spună: Nu există o reîntoarcere la o Germanie unită imperialistă. Există numai un singur drum și acesta este drumul spre o Germanie unită, pașnică și democratică.

Noi mulțumim poporului român și guvernului său pentru sprijinul pe care ni l-a dat în lăzorie în lupta pentru rezolvarea pașnică a problemei germane.

Noi asigurăm că R.D. Germană este pe deplin conștientă de marea ei răspundere și că își va îndeplini cu fidelitate obligațiile ce i revin ca stat membru al Tratatului de la Varșovia. În special evenimentele din ultimele luni dovedesc că imperialiștii nu au cunoscut niciodată la țările lor a agresivitate de subjugare și jeluire a popoarelor. Oriet ar încerca ei să se camufleză sub fraze lăzorie, un popor românesc cunoscut și în noi spune foarte sincer: „Lupul își schimbă părul, dar mîrșăvul nu”.

Prin crearea de baze militare ale N.A.T.O., staționarea unităților atomice și depozitarea armelor atomice în vestul patriei noastre, pacea și

securitatea popoarelor Europei este din nou amenințată.

Părerile noastre este că toată lumea, lăzorie de pregătire pentru un război atomic al cercurilor imperialiste, prietenia și colaborarea între R.D. Germană și R.P. Română este de o importanță deosebită.

Acest lucru este valabil și pentru întărirea și îmbunătățirea colaborării noastre în domeniul politic, juridic, economic, tehnico-stimistic și cultural. Sîntem ferm convinși că popoarele noastre împreună cu popoarele Uniunii Sovietice, ale R.P. Chineze și celorlalte state democrat-populare, precum și cu țările păcii din întreaga lume, sînt în stare să țină în frîn și să alăzorie la război și să asigure pacea.

Succesele R.P.R. sînt și succesele țării socialiste. Ele consolidează și întăresc lagărul socialist, ele constituie o garanție pentru asigurarea păcii.

Permiteți-mi să ridic paharul nostru unității frățești cu popoarele Uniunii Sovietice, ale R.P. Chineze și tuturor țărilor democrat-populare, pentru colaborarea prietenească și întărirea continuă a relațiilor dintre R.D. Germană și R.P. Română, pentru binele și fericirea poporului român.

pentru sănătatea și munca creatoare plină de succes a tuturor prietenilor noștri dragi, a delegației române în frunte cu tovarășii Chivu Stoica și Gheorghe Gheorghiu-Dej.

CHIVU STOICA: R. D. Germană este un reazim de nădejde al tuturor forțelor înaintate ale poporului german

Iubite tovarășe prim mînistru!

Tovarăși și tovarășe, Permiteți-mi să vă mulțumesc din inimă în numele delegației române pentru caldăle cuvinte rostite la adresa poporului român și a țării noastre, precum și pentru primirea tovarășească ce ni s-a făcut. În cele 3 zile de cînd ne aflăm în țara dvs., pretutindeni, în locurile vizitate, am întîlnit același sentiment de ospitalitate și de sinceră prietenie.

Vizita delegației române guvernamentale și de partid se dovedește o manifestare puternică a relațiilor de colaborare strînsă stabilite între R.P. Română și R.D. Germană, relații de tip nou, socialiste, baze pe principii egalității în drepturi și ale sprijinului reciproc internaționalist.

În cursul convorbirilor noastre de pînă acum a reieșit din nou cu claritate unitatea deplină de vederi în problemele ce interesează ambele țări și care rezultă din faptul că statele noastre sînt unite prin interesul comun al construirii unei vieți noi, socialiste, prin fidelitatea față de ideile ateismului, prin hotărîrea lor de a întări necondiționat unitatea și prietenia țărilor lagărului socialist.

În cursul vizitei noastre am avut prilejul să cunoaștem în mod nemădit elevul din realizările și succesele construcției socialiste din țara dvs. Sînt proaspete încă impresiile puternice cu care ne-am întors astăzi din Stalingrad, centru al industriei grele germane, construiți în ani pueri populare. De asemenea, am văzut în deaproape vasta activitate de reconstrucție care se desfășoară în capitala țării dvs., cartierele noi de locuințe.

Întîlnirile dvs. economice, culturale, sportive sîntă mai mult deosebite înaltului și lăzorie poporului dvs., deosebite pînă la creșterea, care au dat naștere la unii și în cultura universală valorii nemuritoare.

Faptul că în Republica Democrată Germană se realizează pînă la urmă, ca și în țările noastre, o mișcare internațională

pentru care milităm de decenii prin lăzorie german, purtător al unor glorioase tradiții, are o deosebită însemnătate pentru întregul popor german, pentru cauza păcii în întreaga lume.

Au trecut numai 12 ani din momentul cînd popoarele lumii, la sfîrșitul celui de al doilea război mondial, nădădușă că — după o înfrîngere altă de categorică a forțelor agresive — își vor putea relua neîntrerupt activitatea lor pașnică, creatoare.

N-au fost încă înlăturate ruinele războiului și forțele întinate ale reacției își intensifică lăzorie unde, cu scopul de a împinge din nou omenirea în lăzorie războiului.

S.U.A. și partenerii lor din blocul agresiv al Atlanticului de nord intensifică cursa înarmărilor, în special cu arme atomice, înmulțesc bazele militare în jurul țărilor socialiste, întesesc activitatea lor de preluare imperialistă în Orientul Apropiat și Mijlociu și de amestec în treburile interne ale unor state suverane, dar în fapt o politică de încercare internațională, de subminare a colaborării pașnice între state.

Nicăieri nu se poate vedea mai bine primejdia pe care o reprezintă această politică nesăbuită declat în Germania occidentală și, pentru promovarea intereselor lor înguste, egoiste, forțele imperialiste nu se dau înlături de a stimula în țel și activitatea cercurilor militariste revanșarde care au provocat în trecut suferințe de neuitat popoarelor Europei.

Drumul comun al Republicii Populare Române și Republicii Democrată Germană spre socialism este înseparabil legat de cauza păcii și a colaborării cu toate țările, indiferent de orientarea lor socială sau de stat, pe baza cunoașterii principiilor ale existenței pașnice.

Țările noastre au dovedit acest lucru prin întreaga lor activitate pe arena internațională.

În lăzorie uneltirilor cercurilor imperialiste care ar dori să găsească țările socialiste dezbina și deezarmate, în calea planurilor lor de subjugare și agresiune, noi sîntem hotărîți să lăzorie toate mîșturile și să ne unim eforturile pentru a respinge orice încercare de a tulbura liniștea și a răpi libertatea popoarelor noastre.

Și trebuie să reamintim tuturor celor care planuiesc asemenea încercări că există astăzi în lume o forță capabilă să înlătorească forțele reacției imperialiste. Aceasta forță este marea lagăr al socialismului, care unește prin legături indestructibile, bazate pe ajutor reciproc internaționalist și colaborare frățească, țările socialiste în frunte cu puterea Uniunii Sovietice.

Pentru țările noastre socialiste este o sarcină supremă de a întări necondiționat unitatea și coeziunea marilor familii a țărilor socialiste, înviora puterilor lor invincibile.

Nu lăzorie nici o îndoaială că în lăzorie noastră și convorbirile dintre delegația guvernamentală și de partid a Republicii Populare Române și cea a Republicii Democrată Germană vor aduce o nouă contribuție pentru împlinirea acestei înalte sarcini.

În lupta pentru asigurarea păcii și securității în Europa, un rol deosebit îl are R.D. Germană, și politica sa externă de pace și înțelegere internațională. R.D. Germană este un reazim de nădejde al tuturor forțelor înaintate ale poporului german care se împotrivesc politicilor aventuriste, revanșarde a cercurilor militariste.

Noi ne dăm seama că, la granița lagărului socialist, R.D. Germană apără nu numai interesele naționale ale poporului german, dar și munca pașnică, libertatea popoarelor țărilor socialiste, ca și a tuturor celorlalte popoare iubitoare de pace. Toată din acest motiv cercurile imperialiste internaționale își intensifică provocările împotriva R.D. Germane, urzesc

planuri pentru rezolvarea prin forță în favoarea scopurilor lor agresive, a problemei germane.

Considerăm că este de datorita noastră, în interesul salvării păcii, să reamintim că orice încercare de a lăzorie Republica Democrată Germană, de a împune prin forță o rezolvare a problemei germane, va prîmi ripostă hotărîtă a tuturor țărilor socialiste și conform cu principul nostru internaționalist: toți pentru unul, unul pentru toți.

Dragi tovarăși și prieteni,

Guvernul și poporul român sprijină în totul eforturile neobosite ale guvernului R.D. Germane pentru crearea unui stat german unitar, democratic și pașnic, pentru apropierea cîntecului dintr-o stare lăzorie, pentru înlăturarea primejdiei din război în Europa. De aceea, noi ne bucurăm, dragi tovarășii, de aceste succese voastre cu deosebită înălțare și vă urăm tot mai multe și mai mari victorii în întărirea puterii populare în R.D. Germană, în lupta noastră pentru pace și socialism.

Mersul nostru înainte spre socialism este largă și adăncăse posibilitățile de colaborare între statele noastre în interesul progresului și bunăstării popoarelor noastre, în interesul păcii și colaborării internaționale.

Permiteți-mi să ridic paharul pentru prietenia și colaborarea de neclintită între R.P. Română și R.D. Germană, în sănătatea președintelui R.D. Germane, iubitorul nostru tovarăș, Wilhelm Pieck.

În numele poporului R.D. Germane și personal în sănătatea tovarășului Otto Grotewohl.

pentru Comitetul Central al Partidului Socialist Unit din Germania și personal în sănătatea tovarășului Walter Ulbricht.

pentru unitatea de neclintită a întregului lagăr al socialismului în fruntea căruia se găsește marea și puternica noastră prietenă Uniunea Sovietică!

În tratativele duse pînă acum a reieșit o deplină unitate de concepții asupra problemelor discutate de delegațiile noastre. Nici nu poate fi altă în istoria popoarelor noastre le

WALTER ULBRICHT: Pe noi ne unește marxism-leninismul, baza ideologică comună a succeselor noastre

Scumpe tovarășe Gheorghiu-Dej, Scumpe tovarășe Chivu Stoica, Dragi tovarășii membri ai delegației guvernamentale și de partid a Republicii Populare Române,

Dragi oaspeți, Relațiile frățiești dintre Partidul Socialist Unit din Germania și Partidul Muncitoresc Român, între clase muncitoare a R.D. Germane și clase

muncitoare a R.P. Române, ca și prietenia dintre popoarele statelor noastre s-au întărit și adîncit în decursul luptei comune pentru construirea socialismului și pentru menținerea păcii. Relațiile noastre frățiești se vor întări de acum înainte și mai mult.

Succesele construcției socialiste în țările noastre constituie rezultatul

împlinirii realizării ale clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii din R.P. Română și R.D. Germană care sînt conduse de partide marxist-leniniste înalte, strîns legate cu masele. Cu Partidul Muncitoresc Român și Partidul Socialist Unit din Germania. Succesele noastre și cuceririle obținute pentru prima dată în istoria popoarelor noastre le

datorăm faptului că aparținem unui marii familii a popoarelor din lagărul socialist, în frunte cu puterea Uniunii Sovietice.

În tratativele duse pînă acum a reieșit o deplină unitate de concepții asupra problemelor discutate de delegațiile noastre. Nici nu poate fi altă în istoria popoarelor noastre le

(Continuare în pag. 3-a)

CULTURA și VIAȚA

LIRICĂ?

Lirica de lirizări interioare, poezia expresiei simbolice și a stărilor de spirit, este din ce în ce mai mult aderentă idealului poetului care cultivă un asemenea gen este să devină un fel de seismograf psihologic menit să înregistreze zăgăzurile subtile ale sufletului omeneș, să comunice stări poetice superioare, emoții, trăiri specifice profilului său al omului contemporan.

De fapt, existența unei lirici în care factorul subiectiv devine posibilă presupunând o anumită obiectivitate, o anumită realitate, o anumită viață și o anumită integrare organică în contextul existențial. La noi, expresia acestei specii poetice, în momentul actual, este pusă în discuție, și pe bună dreptate, cu o etapă anterioară în evoluția liricii românești, cu cea care s-a născut dintr-o anumită „domnie estetică și literară concretă”. Lirica subiectivă a luat naștere astfel ca o reacție împotriva „poeziei anecdotice”, a versificațiilor anodine, simple de vibrații estetice, manevrându-se în noțiunile lirice de „suflet” și „simbol”. Poetii „cu suflet” a fost stigmatizată teoretic (vezi de exemplu articolul „Spre poezia lui Ștefan Ionescu” de D. Cristea în „Jurnal literar” nr. 2/1957) și îndepărtată practic prin apariția în toate revistele de literatură, a poeziei de angajament, de angajare.

Nu stă în sarcina studiilor de față discutarea amănunțită a afirmațiilor lui D. Cristea, care există în artelei critice și în poezia cu subiect, sensibilitatea poetului încearcă de a mai fi o cutie de rezonanță a sufletului omeneș, pierzându-și timbrul și specificul. Nu vom afirma nici asupra unor convingeri care se situează la polul opus al problemei, convingeri afirmate anul trecut de Ștefan Ionescu într-un articol publicat în „Contemporanul” în care se afirmă că „parafraza asazisă, narativă artistică” în poezie trebuie înlocuită cu funcția de cunoaștere profundă a realității pe care o are poezia”. În peisajele lui Tudor Arghezi, care sînt după cum se știe „poezii cu subiect”, sensibilitatea poetului n-a încetat nici o clipă să fie „cutie de rezonanță a sufletului omeneș”, după cum desigur poezia recentă „fără subiect” ale lui Mihail Beniuc nu se poate spune că le lipsește „funcția de cunoaștere profundă a realității”, de cunoaștere a sufletului contemporan.

Despre altceva am vrea să vorbim. Despre un fenomen a cărei trecere în lirica noastră contemporană începe să dea de gândit: apariția formelor hibride, degenerate ale liricii subiective, direcții comunicative. Poetul nu se poate „adresa”, nu „are” adresat, dar în schimb își supune imaginația la chinurile fantastice pentru a obține în laboratorul intim al creației un logogram, o gară cu înțelegeri adesea:

„Dă-mi căci, merg, merg cu ei
Măsurând răcoarea zărilor, cerul
de loc al soarelui.”

Năstă din dădă dragostea,
Dragostea brazdelor
Și a omului.”

(Dimitrie Stănescu, „Cine”
„Gazeta literară” din 11 aprilie)

Imaginația predominantă a poeziei, conștientizarea omului cu natura, apare înconștient în stările de echilibru, înconștient este numai aparent poetică, iar în realitate o mistificare comună. Adjectivul „cald” este manifestarea poetică a impresiei de căldură pe care o are deopotrivă autorul: reședința verbalului „amors” — o facilitate de dintr-o dată explicabilă doar prin necesitatea ritm, înțelegerea plămădilor care a dădădă alitile cerului cel puțin noaptea, iar alitile lui versuri de-a dreptul aluzive. Scrierile acestor poezii de liră, grandiozitatea le trivole, lipsa unei conștări a bucuriei sunt, se poate înțelegi adesea în revistele bucuriei ca și în cele „provinciale”.

În „Tinerii scriitori” nr. 1 de pildă, a apărut o poezie semnata de Grigore Hagiu cu titlul revelator „Așa am început să cînt”. O citim în extenso: „La capătul serii lumina cădea / Edmă lumina de la marea mea”. Punctul și sfârșit.

Se spune că sponsonitate, își are contribuția și în izbucnirea unei lirice sau în izbucnirea unei imagini. Astfel de feluri semantice poeziei de mai sus se compie în stăruință sau în hiperbolă propriei lor spontaneități. Orice om cu bun simț își poate da seama că asemenea „poezii” care versurile de mai sus sînt simple echilibricești verbale în starea lor artistică, goale de orice emoții.

Fetisul „lăptuș divers” a fost pe drept cuvânt izgonit din poezie. Pe cînd în poezia, fetisurile recente: „confesiunea crudă”, „simplicitatea” contradictorie, imaginea imbecilă și profetă.

BORIS BUZILA

NAZIM HIKMET

Ceea ce-mi amintesc

(Fragment)

Acest oraș, Praga, l-o oglindă de-argint.

Ma privește.

Ea mă arată pe mine, la douăzeci de ani.

Sînt un sal.

Sînt treizecîdoi de dinți sănătoși

și lumea-i o nucă.

Nu cer nimic pentru mine,

numai fata iubită să-mi atingă degetele

cu ale ei — în ele sînt taina cea mare a lumii.

Minile mele tale pline. Partea cea mare

e a prietenilor.

partea cea mică-i a mea.

Sărut ochii bolnavi de trachom, din satele Anatoliei.

Mar ofunde pe lumea asta, pentru revoluția mondială.

Înima mea e purtată pe-o pernă de catifea,

ca o medalie.

Janfura atacă marșul funebru.

La picioarele zidului, ne-ngropăm morții iubii,

semnele ferite-n pămînt.

Deasupra pămîntului cîntecul nostru,

nu e rusesc, nu e turcesc, n-îi englezesc,

în limba cîntecului este cîntec.

Într-o pădure troienă de nea, Lenin zăce bolnav.

Se glădește la unii și se înclină.

Proștea în beznă cea albă și vede zile ce vor veni.

Sînt un sal.

Sînt treizecîdoi de dinți sănătoși.

Și lumea-i o nucă,

cu coaja de fier,

dar plină de semne vestitoare de bine.

în românește de MARIA BANUȘ

Literatura germană clasică și contemporană este mult prefuită în țara noastră

Literatura germană clasică și contemporană este mult prefuită de cititorii din țara noastră. An de an ea devine tot mai cunoscută datorită traducerilor care apar în editurile noastre. Din 1944 și pînă astăzi numai Editura de stat pentru literatură și artă a editat lucrări traduse din literatura germană într-un tiraj total de aproape 500.000 de exemplare.

Tipăritura operelor clasice literaturii germane ocupă un loc important în activitatea editurilor din țara noastră. Cititorii români au astăzi la dispoziție în traduceri alese „Faust” și „Poezie și adevăr” de Goethe, multe din piesele lui Schiller, volume de „Proză” și „Versuri” de Heinrich Heine, „Nathan înțeleptul” de Lessing, „Extraordinare povești” de Peter Schlemihl de A. von Chamisso, „Michael Kohlhaas” de Heinrich von Kleist, cărți pentru copii de frații Grimm, Wilhelm Hauff.

Din literatura contemporană au fost primite cu deosebit interes din partea cititorilor noștri romanele „Profesorul Unrat” și „Suptul” de Heinrich Mann, năvele „Mario și vrăjitorul” de Thomas Mann, „Fiecare moare singur” de Hans Fallada, cărțile scri-

toarei Anna Seghers: „Morții rămin tineri”, „Nuntă la Haiti”, „Primul pas”, „Copiii”, volumul de „Versuri alese” de Johannes Becher, „Romanul de cinci parale” al lui Bertold Brecht, cărțile lui Willi Brecht, Stephan Hermlin și multe altele.

La cunoașterea muncii poetice, constructive, care se desfășoară în Republica Democrată Germană a contribuit și volumul antologic „Povestiri despre Germania nouă” apărut în anul 1951.

Și pe viitor editurile din țara noastră vor acorda același interes traducerilor de lucrări valoroase din literatura germană, în planurile de apariții pentru acest an ele și-au înscris volume de versuri, năvele, romane, povestiri ale scriitorilor germani clasici și contemporani. Vor vedea lumina tiparului, printre altele, primul volum de „Opere” de Lessing, o nouă ediție din „Faust” de Goethe, în traducerea lui Ion Iordan, „Poezii” de Lenau, „Povestiri” de frații Grimm, romanul „Buddensbrooks” de Thomas Mann, „Versuri” de Bertold Brecht, „Năvele” de Thomas Mann, și Jakob Wassermann.

(Agerpres)

Horia Lovinescu, este rareori ocupat numai de două persoane. Astfel, echilibrul ideilor pe care-l stabilește, echilibrul prin desăvârșirea simultană a celor două idei în cadrul aceluiași scene este răsturnat de forța selectivă a ecranului. Aici, probleme ce păreau rezolvate pe scenă în raporturile dintre personaje se dovedesc incomplete în lămurire și lor o suplimentare de expresie, în legătură cu această primă înțelegere care se ridică este: ce a adus nou filmul față de piesă? Și, firește, dacă ceea ce a adus nou aprofundează artistic concepția și ideile autorului sau, dimpotrivă, infirmă viziunea sa anterioară, înlocuind-o cu alta. Ca admirator al piesei, „Citadela sfărmată” am avut satisfacția să constat că modificările nu au pătruns în structura lucrării și prin aceasta desăvârșirea artistică inițială n-a fost alterată.

Dar aceasta este insuficient pentru a preciza valoarea pe care lucrarea la Horia Lovinescu o dobîndeste pe ecran. Aici, deplasarea locului acțiunii lînd practic nelimitată, scriitorul a renunțat cu bunăvoință la unghiul singular din care privea în piesă înscenat, „Citadela sfărmată”. În acest fel, formula dramatică s-a dovedit a nu fi delimită inamăntă exagerată pe care un critic, în a acordat-o la apariția piesei. De astă dată, greutățile căzînd pe replică și caracter, nici lîna ordinelor activității proiective a celor mai mulți dintre dramaturgii n-a mai apărut ca „sură a atmosferei” pe care alții au pus-o sub semnul ineluctabilei evoluții.

Mă simțeam și mai direct, am spune că eroii lui Horia Lovinescu s-au materializat în film. Matei a pierdut o parte din mijlocul scenei unde o exaltă pe frîna cu legenda tristă a „Isoldei”. În vîntul aceluia în stradă, alina la ea realitatea, cunoașterea publicului cărmină lui pentru desigur „necesitatea aventurii”. Există în film față de piesă un covîșitor profit pentru spectatorul interesat să descopereze adevărul fizionomic al acestui lup în piele de oaie.

Un personaj epocic, însă insuficient configurat, constituie un admirabil argument pentru a depăși evoluția lui Matei în noile condiții sociale. Într-o bună zi, el se infirmă în simbolescărită cu un gang. Amînîndu-se înscenat acolo ca un refugiu în fața unei mari demonstrații populare, la primele alegeri libere. Postul asistent din vremea anilor de război, pe cînd Matei vorbea cu emăna despre „necesitatea aventurii”. Întreabă pe fostul său profesor cum apreciază manifestările masei de muncitori. „La fîră trebuie răspuns cu forță” — su-

gerază brusc Matei, și se țîrșește mai departe, pe linia zădărnici căsă. Aforismul conține o justificare și un lăcomism phythian, neașteptat în desigurul lui de interlocutor sub raportul atitudinii politice. Dar noi știm că Matei urăște tot ce e nou în viața lui, și-a pătruns în forța pe care el ar dori-o în acțiune și aceea a clemeneței — port drapel pe care țîrșește în mină de un cap sau de celălalt, după împrejurări. Legătura conștientă de ea însăși poate da naștere unor li a situații paradoxale — lăta explicativă autosuprimării fizice a lui Matei, cîci spiritul îl era de mult mort. Transparența de cristal a personajului din film la loc cu deplina justificare imaginii transluide, crepusculare și, poate pentru unii încă demă de compătimit, din piesă.

Nu am intenționat în cuprinsul cronicii nici un studiu comparativ al textelor (piesă-scenariu de film), nici repozitarea unei lucrări dramatice răsădită necunoscută unui mare număr de iubitori ai teatrului. De aceea, consider încheiată pentru țelul acestei cronici dezbateră textului propriu și neapărat necesară abordarea viziunii regizorale alte de înțelegere pentru filmul românesc. Este prezentă în acest film o arhimă și o cinematografie puternică, înscenată după viziunea lui vînt al tradiției schimbătoare și influențelor culturale pe tendințele școlii românești de film, ca să nu mai vorbim de răsădina comună a specificului național. Cele două poziții cheie ale filmului au fost încredințate lui Ion Fintescu (bătrînul Grigore Dragomirescu) al cărui joc n-a pus în dilemă: unde a atins perfecțiunea rolului — aci sau pe scena? Este drept, ecranul teatral la început, Fintescu se contopiește apoi într-ali cu existența personajului, înclui în greu am formula o apreciere orict de elogioasă care să traducă desăvârșirea pe care o simți văzîndu-l și auzîndu-l. În rolul lui Matei, György Kovacs, penultimul și cel mai „tînăr” artist al poporului, apare pentru prima oară în fața unui public larg de limbă română. Am apreciat jocul sonor, accețișimul lui Matei, falul lui entuziasmat se afirmă în expresia feței, în priviri, mai puțin în gesturi. Mai greu n-a fost să ne împăcăm cu dicția, dar, evident nu putem face din aceasta o culpă actorului.

Ceea ce l-am reproșat este o palea prea restrînsă, o trăire egală pe coordonatele aceluiași vîrste, prea transparență detașarea de propriile plăsmuri. Marcela Rusu, partenera lui (Irina), mult mai activă, desigur, și entuziasmată, a răvășat cu mult far-

ma în vanitatea lui paternă și de un flu desigurat prin abilitate cu care vrea să-l înșele pe cei din jur cu presupusa comoră a filozofiei sale, cuprind fără excepție elementele de animație. Mai mult chiar: aerul proaspăt al străzii, gingașia sentimentelor curate, manifestările unei elici umane, folosesc regizorului cu bresă succesivă în suridurile citadelor, Maurelle a dovedit cu mijloace minime ale artei ecranului, posibilitățile vaste de sugestie prin imaginea de film. În general, vorbind, impresia de spectacol și strălucirea regizorului chiar atunci cînd ar avea prilejul să risipească delicat pe așternut subterfugii captivante pe asemenea subterfugii captivante (bătălia deasupra aerodromului, demonstrațiile de masă, lupta electorală). Preferința sa pentru filonotie corespunde cel mai bine duricii de idei. Portretul este imaginea de bază a filmului, urmată de prim planuri cu cîț mai puține personaje. Un montaj alint dar energic și puternic și economic cu timpul spectatorului a imprimat crescînd în breșă dramei moderne, infirmînd încă două prelușuri suport cehovian pe care, zic tînii, s-ar sprijini îndăbîște autorul.

Distribuția prezintă interes din mai multe puncte de vedere. În sfîrșit, actorii valoroși cu provincii în seculul entuziat o proporie de demă de strălucire lor pe lîna interpretor de film. De altele, talentele sînt de primă mînă așa încît alegerea lor a fost răsădită pe deplin. Cu toate acestea, nu vom permite să cităm în primul rînd pe Ion Fintescu (bătrînul Grigore Dragomirescu) al cărui joc n-a pus în dilemă: unde a atins perfecțiunea rolului — aci sau pe scena? Este drept, ecranul teatral la început, Fintescu se contopiește apoi într-ali cu existența personajului, înclui în greu am formula o apreciere orict de elogioasă care să traducă desăvârșirea pe care o simți văzîndu-l și auzîndu-l. În rolul lui Matei, György Kovacs, penultimul și cel mai „tînăr” artist al poporului, apare pentru prima oară în fața unui public larg de limbă română. Am apreciat jocul sonor, accețișimul lui Matei, falul lui entuziasmat se afirmă în expresia feței, în priviri, mai puțin în gesturi. Mai greu n-a fost să ne împăcăm cu dicția, dar, evident nu putem face din aceasta o culpă actorului.

Ceea ce l-am reproșat este o palea prea restrînsă, o trăire egală pe coordonatele aceluiași vîrste, prea transparență detașarea de propriile plăsmuri. Marcela Rusu, partenera lui (Irina), mult mai activă, desigur, și entuziasmată, a răvășat cu mult far-

ma în vanitatea lui paternă și de un flu desigurat prin abilitate cu care vrea să-l înșele pe cei din jur cu presupusa comoră a filozofiei sale, cuprind fără excepție elementele de animație. Mai mult chiar: aerul proaspăt al străzii, gingașia sentimentelor curate, manifestările unei elici umane, folosesc regizorului cu bresă succesivă în suridurile citadelor, Maurelle a dovedit cu mijloace minime ale artei ecranului, posibilitățile vaste de sugestie prin imaginea de film. În general, vorbind, impresia de spectacol și strălucirea regizorului chiar atunci cînd ar avea prilejul să risipească delicat pe așternut subterfugii captivante pe asemenea subterfugii captivante (bătălia deasupra aerodromului, demonstrațiile de masă, lupta electorală). Preferința sa pentru filonotie corespunde cel mai bine duricii de idei. Portretul este imaginea de bază a filmului, urmată de prim planuri cu cîț mai puține personaje. Un montaj alint dar energic și puternic și economic cu timpul spectatorului a imprimat crescînd în breșă dramei moderne, infirmînd încă două prelușuri suport cehovian pe care, zic tînii, s-ar sprijini îndăbîște autorul.

Distribuția prezintă interes din mai multe puncte de vedere. În sfîrșit, actorii valoroși cu provincii în seculul entuziat o proporie de demă de strălucire lor pe lîna interpretor de film. De altele, talentele sînt de primă mînă așa încît alegerea lor a fost răsădită pe deplin. Cu toate acestea, nu vom permite să cităm în primul rînd pe Ion Fintescu (bătrînul Grigore Dragomirescu) al cărui joc n-a pus în dilemă: unde a atins perfecțiunea rolului — aci sau pe scena? Este drept, ecranul teatral la început, Fintescu se contopiește apoi într-ali cu existența personajului, înclui în greu am formula o apreciere orict de elogioasă care să traducă desăvârșirea pe care o simți văzîndu-l și auzîndu-l. În rolul lui Matei, György Kovacs, penultimul și cel mai „tînăr” artist al poporului, apare pentru prima oară în fața unui public larg de limbă română. Am apreciat jocul sonor, accețișimul lui Matei, falul lui entuziasmat se afirmă în expresia feței, în priviri, mai puțin în gesturi. Mai greu n-a fost să ne împăcăm cu dicția, dar, evident nu putem face din aceasta o culpă actorului.

Ceea ce l-am reproșat este o palea prea restrînsă, o trăire egală pe coordonatele aceluiași vîrste, prea transparență detașarea de propriile plăsmuri. Marcela Rusu, partenera lui (Irina), mult mai activă, desigur, și entuziasmată, a răvășat cu mult far-

ma în vanitatea lui paternă și de un flu desigurat prin abilitate cu care vrea să-l înșele pe cei din jur cu presupusa comoră a filozofiei sale, cuprind fără excepție elementele de animație. Mai mult chiar: aerul proaspăt al străzii, gingașia sentimentelor curate, manifestările unei elici umane, folosesc regizorului cu bresă succesivă în suridurile citadelor, Maurelle a dovedit cu mijloace minime ale artei ecranului, posibilitățile vaste de sugestie prin imaginea de film. În general, vorbind, impresia de spectacol și strălucirea regizorului chiar atunci cînd ar avea prilejul să risipească delicat pe așternut subterfugii captivante pe asemenea subterfugii captivante (bătălia deasupra aerodromului, demonstrațiile de masă, lupta electorală). Preferința sa pentru filonotie corespunde cel mai bine duricii de idei. Portretul este imaginea de bază a filmului, urmată de prim planuri cu cîț mai puține personaje. Un montaj alint dar energic și puternic și economic cu timpul spectatorului a imprimat crescînd în breșă dramei moderne, infirmînd încă două prelușuri suport cehovian pe care, zic tînii, s-ar sprijini îndăbîște autorul.

Distribuția prezintă interes din mai multe puncte de vedere. În sfîrșit, actorii valoroși cu provincii în seculul entuziat o proporie de demă de strălucire lor pe lîna interpretor de film. De altele, talentele sînt de primă mînă așa încît alegerea lor a fost răsădită pe deplin. Cu toate acestea, nu vom permite să cităm în primul rînd pe Ion Fintescu (bătrînul Grigore Dragomirescu) al cărui joc n-a pus în dilemă: unde a atins perfecțiunea rolului — aci sau pe scena? Este drept, ecranul teatral la început, Fintescu se contopiește apoi într-ali cu existența personajului, înclui în greu am formula o apreciere orict de elogioasă care să traducă desăvârșirea pe care o simți văzîndu-l și auzîndu-l. În rolul lui Matei, György Kovacs, penultimul și cel mai „tînăr” artist al poporului, apare pentru prima oară în fața unui public larg de limbă română. Am apreciat jocul sonor, accețișimul lui Matei, falul lui entuziasmat se afirmă în expresia feței, în priviri, mai puțin în gesturi. Mai greu n-a fost să ne împăcăm cu dicția, dar, evident nu putem face din aceasta o culpă actorului.

Ceea ce l-am reproșat este o palea prea restrînsă, o trăire egală pe coordonatele aceluiași vîrste, prea transparență detașarea de propriile plăsmuri. Marcela Rusu, partenera lui (Irina), mult mai activă, desigur, și entuziasmată, a răvășat cu mult far-

ma în vanitatea lui paternă și de un flu desigurat prin abilitate cu care vrea să-l înșele pe cei din jur cu presupusa comoră a filozofiei sale, cuprind fără excepție elementele de animație. Mai mult chiar: aerul proaspăt al străzii, gingașia sentimentelor curate, manifestările unei elici umane, folosesc regizorului cu bresă succesivă în suridurile citadelor, Maurelle a dovedit cu mijloace minime ale artei ecranului, posibilitățile vaste de sugestie prin imaginea de film. În general, vorbind, impresia de spectacol și strălucirea regizorului chiar atunci cînd ar avea prilejul să risipească delicat pe așternut subterfugii captivante pe asemenea subterfugii captivante (bătălia deasupra aerodromului, demonstrațiile de masă, lupta electorală). Preferința sa pentru filonotie corespunde cel mai bine duricii de idei. Portretul este imaginea de bază a filmului, urmată de prim planuri cu cîț mai puține personaje. Un montaj alint dar energic și puternic și economic cu timpul spectatorului a imprimat crescînd în breșă dramei moderne, infirmînd încă două prelușuri suport cehovian pe care, zic tînii, s-ar sprijini îndăbîște autorul.

Distribuția prezintă interes din mai multe puncte de vedere. În sfîrșit, actorii valoroși cu provincii în seculul entuziat o proporie de demă de strălucire lor pe lîna interpretor de film. De altele, talentele sînt de primă mînă așa încît alegerea lor a fost răsădită pe deplin. Cu toate acestea, nu vom permite să cităm în primul rînd pe Ion Fintescu (bătrînul Grigore Dragomirescu) al cărui joc n-a pus în dilemă: unde a atins perfecțiunea rolului — aci sau pe scena? Este drept, ecranul teatral la început, Fintescu se contopiește apoi într-ali cu existența personajului, înclui în greu am formula o apreciere orict de elogioasă care să traducă desăvârșirea pe care o simți văzîndu-l și auzîndu-l. În rolul lui Matei, György Kovacs, penultimul și cel mai „tînăr” artist al poporului, apare pentru prima oară în fața unui public larg de limbă română. Am apreciat jocul sonor, accețișimul lui Matei, falul lui entuziasmat se afirmă în expresia feței, în priviri, mai puțin în gesturi. Mai greu n-a fost să ne împăcăm cu dicția, dar, evident nu putem face din aceasta o culpă actorului.

Ceea ce l-am reproșat este o palea prea restrînsă, o trăire egală pe coordonatele aceluiași vîrste, prea transparență detașarea de propriile plăsmuri. Marcela Rusu, partenera lui (Irina), mult mai activă, desigur, și entuziasmată, a răvășat cu mult far-

ma în vanitatea lui paternă și de un flu desigurat prin abilitate cu care vrea să-l înșele pe cei din jur cu presupusa comoră a filozofiei sale, cuprind fără excepție elementele de animație. Mai mult chiar: aerul proaspăt al străzii, gingașia sentimentelor curate, manifestările unei elici umane, folosesc regizorului cu bresă succesivă în suridurile citadelor, Maurelle a dovedit cu mijloace minime ale artei ecranului, posibilitățile vaste de sugestie prin imaginea de film. În general, vorbind, impresia de spectacol și strălucirea regizorului chiar atunci cînd ar avea prilejul să risipească delicat pe așternut subterfugii captivante pe asemenea subterfugii captivante (bătălia deasupra aerodromului, demonstrațiile de masă, lupta electorală). Preferința sa pentru filonotie corespunde cel mai bine duricii de idei. Portretul este imaginea de bază a filmului, urmată de prim planuri cu cîț mai puține personaje. Un montaj alint dar energic și puternic și economic cu timpul spectatorului a imprimat crescînd în breșă dramei moderne, infirmînd încă două prelușuri suport cehovian pe care, zic tînii, s-ar sprijini îndăbîște autorul.

Distribuția prezintă interes din mai multe puncte de vedere. În sfîrșit, actorii valoroși cu provincii în seculul entuziat o proporie de demă de strălucire lor pe lîna interpretor de film. De altele, talentele sînt de primă mînă așa încît alegerea lor a fost răsădită pe deplin. Cu toate acestea, nu vom permite să cităm în primul rînd pe Ion Fintescu (bătrînul Grigore Dragomirescu) al cărui joc n-a pus în dilemă: unde a atins perfecțiunea rolului — aci sau pe scena? Este drept, ecranul teatral la început, Fintescu se contopiește apoi într-ali cu existența personajului, înclui în greu am formula o apreciere orict de elogioasă care să traducă desăvârșirea pe care o simți văzîndu-l și auzîndu-l. În rolul lui Matei, György Kovacs, penultimul și cel mai „tînăr” artist al poporului, apare pentru prima oară în fața unui public larg de limbă română. Am apreciat jocul sonor, accețișimul lui Matei, falul lui entuziasmat se afirmă în expresia feței, în priviri, mai puțin în gesturi. Mai greu n-a fost să ne împăcăm cu dicția, dar, evident nu putem face din aceasta o culpă actorului.

Ceea ce l-am reproșat este o palea prea restrînsă, o trăire egală pe coordonatele aceluiași vîrste, prea transparență detașarea de propriile plăsmuri. Marcela Rusu, partenera lui (Irina), mult mai activă, desigur, și entuziasmată, a răvășat cu mult far-

ma în vanitatea lui paternă și de un flu desigurat prin abilitate cu care vrea să-l înșele pe cei din jur cu presupusa comoră a filozofiei sale, cuprind fără excepție elementele de animație. Mai mult chiar: aerul proaspăt al străzii, gingașia sentimentelor curate, manifestările unei elici umane, folosesc regizorului cu bresă succesivă în suridurile citadelor, Maurelle a dovedit cu mijloace minime ale artei ecranului, posibilitățile vaste de sugestie prin imaginea de film. În general, vorbind, impresia de spectacol și strălucirea regizorului chiar atunci cînd ar avea prilejul să risipească delicat pe așternut subterfugii captivante pe asemenea subterfugii captivante (bătălia deasupra aerodromului, demonstrațiile de masă, lupta electorală). Preferința sa pentru filonotie corespunde cel mai bine duricii de idei. Portretul este imaginea de bază a filmului, urmată de prim planuri cu cîț mai puține personaje. Un montaj alint dar energic și puternic și economic cu timpul spectatorului a imprimat crescînd în breșă dramei moderne, infirmînd încă două prelușuri suport cehovian pe care, zic tînii, s-ar sprijini îndăbîște autorul.

Ceea ce l-am reproșat este o palea prea restrînsă, o trăire egală pe coordonatele aceluiași vîrste, prea transparență detașarea de propriile plăsmuri. Marcela Rusu, partenera lui (Irina), mult mai activă, desigur, și entuziasmată, a răvășat cu mult far-

Acum treizeci de ani, cu Enescu...

Correspondență din Varșovia

Intîlnire cu Yehudi Menuhin la Filarmonica din Varșovia

S-a întîmplat un lucru nepevăzut, în timpul unui concert recent, în vreme ce orchestra executa Concertul în Re major de Beethoven și în sala răsunau ultimele fraze muzicale dinaintea celebrului „rondo”, s-a stîns lumina.

Ca la un semn, orchestra și-a retras spre marginea scaunelor ca fiind să distingă în obscuritate semnele de pe partituri. O clipă de ezitare abia simțită, în care dirijorul Jonathan Steinberg face un gest neîmpus de muzică, își șterge

moșnal fruntea. Yehudi Menuhin se află alături de el, în picioare, cu vioara înălțată. Clipile se prelungește, în întunericul care a cuprins sala plină pînă la refuz, emoția sutor de ascultători pare că vi-brează alături de orchestra. Da, ne temem pentru artist, în clipa cînd vioara trebuie să reia singură ritmul viol al rîndului, înimile par gata să se oprească. Oare Menuhin va continua să cînte? Da, cîntă. Sunețele se revîrșă în sala mîltă

și întunecată, limpeză, cristaline, fierbinți. Un minut, două, trei... Cînd în sală s-au reaprins lumina reflectoarelor, scripșirea lor n- s-a năruit înăuntru. Avesm în inimă o altă lumină.

L-am văzut pe Menuhin de două ori. De două ori am purtat cîte un cîmpei de conversație și de lucrare dăți, cu o mare prezență, Enescu, fostul profesor și îndrumător al lui Menuhin, s-a aflat între noi.

„Ador poporul român — mi-a spus odată — așa cum ador poporul maghiar, în isorla mîrșii lumii, Enescu și Bartok constituie două pagini cu totul aparte. Nu voi uita niciodată România, țara frumoasă cu muzica ei plină de minuni!”

La a doua întîlnire, de astă dată în camera de hotel a marelui violonist, viora se afla pe masă. Același Stradivarius dăruit „copilului minune” de Harry Goldmann, americanul vrăjii de talentul băiatului de 12 ani, care pe atunci apărea pe scenă în pantaloni scurți. Privește cu pioșenie instrumentul acesta ce cu o sură în urmă vrăjise la fel peste o mie de oameni.

In cinstea zilei de 1 MAI

DOUĂ ACȚIUNI, ACELAȘI ŢEL

INTREBARE: Ce a stat după părerea dvs. la baza chemărilor la întrecere lansate în cinstea zilei de 1 Mai de colectivele întreprinderii de foraj, Schelei de extracție Valea Caselor și Combinatului chimic „I. V. Stalin”?

RĂSPUNS: Cel de al doilea Congres al partidelor și planul din decembrie 1956 a Comitetului Central, au arătat oamenilor muncii din patria noastră că sporuri însemnate de producție se pot realiza nu numai prin investiții, ci în primul rând pe baza folosirii rezervelor existente în instalații, pe baza raționalizării utilizării suprafețelor de producție, prin folosirea economică a materiilor prime și materialelor, prin întrecerile sistematice a tehnicii înaintate. Așa de pildă Combinatul chimic „I. V. Stalin” prin modernizarea instalației de amoniac a mărit producția cu 25 la sută, ceea ce echivală cu o creștere a producției de îngrășăminte de circa 5.000 tone. La fel, uzinele „Nicolae Teclu” au dublat producția de negru de fum-furnale cu o capacitate egală cu a unei mari fabrici care ar fi costat circa 45.000.000 lei. Aceste exemple și multe altele asemănătoare ilustrează cu prisosință că mărirea nu necesită investiții mari pot avea efecte economice considerabile.

Întrecerile acestor sarcini de seamă explică entuziasmul cu care colectivele de muncă din industria petrolului și chimiei au răspuns la chemările celor trei întreprinderi fruntase, explică angajamentele pe care și le-au luat și modul cum le duc la îndeplinire. Lăncile sub care se desfășoară această întrecere: „SĂ DĂM ECONOMIEI NAȚIONALE PEȘTE PLAN MAI MULȚI METRI FORAȚI, MAI MULȚI TITELI ȘI LA UN PREȚ DE COST CIT MAI SCAZUT” și „SĂ DĂM PATRIEII PRODUSE MAI MULTE, MAI IEFTINE ȘI MAI BUNE” ne arată totodată cum întrecerile petroliștilor și chimiștilor s-au axat tot mai pe aceste obiective importante.

INTREBARE: Ce a înseamnă planul Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei pentru a sprijini această întrecere?

RĂSPUNS: Conducerea ministerului împreună cu Comitetul Central al Sindicatului petrol, chimie gaz metan a luat o serie de măsuri concrete pentru sprijinirea acestei importante acțiuni prin toate mijloacele ce le are la îndemână. În vederea mobilizării colectivelor de muncă de pildă, s-au tipărit și răspândit afișe pentru o largă generalizare a acțiunii, iar pe lângă de aprovizionare s-au luat măsuri pentru a se asigura participanților la întrecere toate condițiile unei normale desfășurări a producției. S-au mai luat de asemenea o serie de măsuri tehnico-organizatorice cum ar fi de pildă trimiterea pe teren a delegațiilor ministerului și ai Comitetului Central al Sindicatelor care să sprijine efectiv întreprinderile în rezolvarea problemelor de producție. Având în vedere că întrecerile se desfășoară pe întreg anul s-au luat măsuri să se editeze și să se răspân-

Interviu acordat ziarului nostru de
ing. MIHAIL FLORESCU
ministru al Industriei
Petrolului și Chimiei

dească în sector materiale informative care să înlesnească schimbarea experienței între brigăzile fruntase, între colectivele de întreprinderi. Pentru stimularea materială a participanților la întrecere s-au prevăzut premii însemnate. Pentru cele mai bune brigăzi de foraj și intervenție de pildă, se acordă începând din trimestrul II al anului 13 premii trimestriale: un premiu de 30.000 lei, două premii de 25.000 lei, două premii de 20.000 lei, două premii de 15.000 lei și șase premii de 10.000 lei. De asemenea, în întreprinderile industriale chimice se acordă trimestrial premii în bani secțiilor fruntase în gospodărirea socialistă, echipelor fruntase de topitori-rafinatori, de fabricatori la fabricarea celulozelor, de captori la fabricile de acid sulfuric. Valoarea totală a acestor premii a fost în trimestrul I de pildă de 83.000 lei.

INTREBARE: Care sînt primele rezultate ale acestei acțiuni?

RĂSPUNS: Primele rezultate ale acestei acțiuni după datele pe care le avem pînă în prezent sînt îmbucurătoare. Pînă la 26 aprilie întreprinderile de foraj Valea Caselor de pildă, a forat peste plan 6.476 metri, angajamentul fiind de 4.500 metri. Brigăzile conduse de Gh. Nănoiu și Prunchea Dimofiu au contribuit în cea mai mare măsură la obținerea acestor rezultate. Schema de extracție Valea Caselor a dat peste plan pînă la această dată 1.105 tone de ulei prin eforturile tuturor brigăzilor, dintre care s-au evidențiat cele conduse de Gh. Manea și Nicolae Veneti. În

această ramură, schele Boldesti a realizat 5.613 tone (titel peste plan față de 5.000 tone cît era angajamentul, iar schele Zămeș 2.330 tone peste plan).

Din rezultatele primite de la Combinatul chimic „I. V. Stalin” aflăm că pînă la 26 aprilie s-au realizat peste plan 159 tone îngrășăminte cu azot și 112 tone acid sulfuric. Pînă la această dată, uzinele de îngrășăminte chimice „Petru Poni” au realizat peste plan 781 tone superfosfat și 60,5 tone acid sulfuric. Cu realizarea acestor gen se pot mîndri majoritatea întreprinderilor petroliere și chimice.

INTREBARE: În încheiere vă rugăm să ne spuneți ce învață mîntea a scos la iveală întrecerea desfășurată în această etapă?

RĂSPUNS: Scotește că întrecerile au arătat în primul rînd că înseamnă rezerve interne excitante în instalațiile industriale petrolului și chimiei pot fi scoase la iveală și valorificate numai printr-o muncă organizată.

Etapă aceasta a întrecerii ne permite să tragem și alte concluzii importante pentru desfășurarea ei pe mai departe. Este vorba în special de câteva condiții de care trebuie să ținem seama pe viitor într-o măsură și mai mare. O întrecere axată pe câteva obiective concrete și nu risipită pe prea multe probleme de pildă, și-a arătat din pînă la rîndele. O întrecere stimulată material și popularizîndu-se periodic rezultatele obținute se va desfășura în continuare din pînă în același timp, avînd grijă să generalizeze sistematic experiența înaintată și metodele de înaltă productivitate, îndrumînd direcțiile generale și organele sindicale pe linia sprijinirii efective a întrecerii vom asigura în continuare succesul acțiunilor porțite în industria petrolului și chimiei.

RAPORTEAZĂ

îndeplinirea angajamentelor

● În întrecerea care se desfășoară în cinstea zilei de 1 Mai în unitățile forestiere ale Direcției Silvice Pitești, muncitorii au obținut remarcabile succese. Peste planul celor 4 luni ei au trimis fabricii de cherestea produse în valoare de 6.000.000 lei. S-au livrat bunaoară mai mult cu 112 metri cubi lemn rotund de rășinoasă, cu 14.493 metri cubi mai mult bușteni gater stejar, cu 256 metri cubi mai mult bușteni galben țag, cu 12.063 metri steri lemn de foc, etc.

Cele mai de seamă realizări au fost înregistrate la I.F.E.T.-Horezu și Brezoi și pe ocoalele silvice Vîlcea și Băbeni.

● În cinstea zilei de 1 Mai la uzinele „Tehnopro” s-au obținut remarcabile succese. În prezent, se montează peste plan 4 prese de ulei, un agregat frigorifer de 10.000 kilocalorii pe oră, necesar industrializării lapteului, 4 pompe cu pinioane și 4 ma-

șini de locat carne, tip „Wolf”, pentru industria cârnii.

● Colectivul uzinelor „Independența” din Sibiu a reușit să realizeze în cinstea zilei de 1 Mai, planul la producția de ulei agricol pe întregul an. De asemenea, ei au dat peste plan 15 tone burii de presare, 4 poduri bascule și 37 ciocane de perforat, obținînd 416.000 lei beneficii din economii. Întreaga întreprindere lucrează în prezent în contul zilei de 10 iunie.

● Îndeplinindu-și angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai, muncitorii de la exploatarea de pădure din direcția silvică Cîmpulung Moldovenesc au livrat peste plan, de la începutul anului și pînă acum, mai mult de 33.000 metri lemn de foc. În prezent, muncitorii de la exploatarea de pădure ale direcției silvice Cîmpulung lucrează în contul zilei de 15 mai.

Vizita delegației guvernamentale și de partid a Republicii Populare Romîne în Republica Democrată Germană

WALTER ULBRICHT: Pe noi ne unește marxism-leninismul, baza ideologică comună a succeselor noastre

(Urmare din pag. 1)

fel, cîci pe noi ne unește marxism-leninismul, baza ideologică comună a succeselor noastre, arma victorioasă a mișcării muncitorești internaționale.

Dragi prieteni romîni!

Vizita voastră în R.D. Germană este de mare importanță pentru lupta forțelor iubitoare de pace din Germania, pentru asigurarea păcii. Problema vitală a poporului german este lupta pentru o Germanie liberă de pace, democratică. Toți oamenii iubitori de pace din Germania au datorat de a ajuta, ca în sfîrșit și în Germania, de vest să se încheie învinșimintele din istoria germană, ca prin forța poporului să fie zdrobită puterea aventurierilor imperialiști.

Germania va ocupa un loc demn în rîndurile popoarelor iubitoare de pace numai atunci cînd în Germania de vest nu vor mai hotărî generalii hitleristi, proprietarii concernelor și banșierii, foștii conducători ai economiei militariste a lui Hitler, O. Germania de vest lezată de S.U.A. și NATO și care urmează să fie transformată acum într-o bază principală pentru un război atomic pe

continentul Europei, este un focar permanent care amenință poporul german și toate popoarele din Europa. Noi cerem cu hotărîre ca oamenii din conducerea S.U.A. să acorde libertate Germaniei de vest pentru ca populația să poată pune pe drumul păcii și democrației, fără preșupusea trupelor și a aventurierilor străini. Creșterea guvernului Adenauer de învestire a armatei vestgermane încadrată în NATO, cu arme atomice și staționarea trupelor americane înarmate cu arme atomice este o amenințare a vieții poporului german.

P.S.U.G. intervine cu toată puterea pentru realizarea unei înțelegeri între cele două state germane, pentru ca toate problemele să fie rezolvate pe cale pașnică, pentru ca reprezentanții ambelor state să intervină împreună pentru creșterea unei zone de înarmare limitată în Europa și ca ele să cadă de acord să nu fie depozitate pe teritoriul german. Impotrivindu-se propunerilor cercurilor burgheze și social-democrate din Germania de vest pentru neutralizarea Germaniei, guvernul Adenauer desconsideră interesele vitale ale poporului german. Neutra-

lizarea Germaniei nu va aduce poporului german nici o pagubă, în schimb remilitarizarea ei, da. Propunerea pentru neutralizare este o propunere reală, deoarece ea este legată de luarea puterii din mîinile forțelor militariste și a înșelătorilor război din Germania de vest și corespunde intereselor pașnice ale poporului nostru.

Noi simțim conștienți că această cale duce la asigurarea păcii, la succes, dacă clasa muncitoare din Germania, partidele și sindicatele ei ajung la înțelegere și formează astfel un nucleu puternic capabil să transforme forțele păcii din întreaga Germanie într-o grandioasă mișcare populară.

Imperialiștii vestgermani și americani fac un joc aventurist. Fiește planurile lor sînt sortite eșecului. Să știe imperialiștii că noi simțim vigilență, că pregătirea noastră pentru o contralovitură mincinoasă nu va slăbi niciodată. Imperialiștii să-și cunoască că încrederea lor de a se atinge de realizările lagărului socialist, obținute prin lupte grele, se vor termina numai cu pierirea imperialismului.

Scurti tovarăși,

Lăgărul socialist căruia îi aparținem și desfășoară pe zi ce trece forțele

sale. El se simte legat de toate forțele care luptă azi în lume pentru pace și pentru desfrîngere. Sîntem convinși că acei care stau azi încă deoparte vor recunoaște însemnătatea avertizărilor celor 18 savanți atomiști și vor lupta împreună cu noi. Pără îndoielii că și popoarele care se află în afara lagărului socialist vor recunoaște pericolul ce s-a ivit din partea imperialismului vestgerman și vor trage concluziile respective pentru a tilidinea lor.

Dragi prieteni,

Vă rog să ridică paharul pentru aducerea pe mai departe a prieteniei noastre, pentru o colaborare strînsă între partidele noastre și între oamenii muncii din țările noastre pentru întărirea marii noastre familii socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, pentru victoria păcii și a socialismului.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român!

Trăiască unitatea de nezdruccinat a lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică!

Trăiască prietenia frățoască germano-romînă!

GH. GHEORGHIU-DEJ: Drumul comun spre socialism este chezașia principală a prieteniei de nezdruccinat dintre Republica Populară Romînă și Republica Democrată Germană

Dragă tovarășe Ulbricht,
Dragă tovarășe Grotewohl,
Dragi tovarăși și prieteni,

Permiteți-mi să mă folosesc de această prilej pentru a vă transmite din partea tuturor oamenilor muncii din R.D. Germană un salut tovarășesc și cele mai bune urări din partea clasei muncitoare și a întregului popor român.

Vizitînd R.D. Germană, luînd contact cu oamenii muncii germani, pentru prima dată stîpîni pe destinele lor, în mîinile noastre răsună pușcările convulșive ale marelui conducător al clasei muncitorești germane și al Partidului Comunist German, Ernst Thälmann. Clasa muncitoare eliberată va lua stîndul națiunii în mîinile sale, și-l va duce spre primăvara socialistă a popoarelor.

Indomnă lui Thälmann este astăzi o realitate în R.D. Germană.

Vreau să vă exprim, dragi tovarășii, bucuria pe care o resimțim cînd vedem înfrînturile voastre socialiste, puterea crescîndă a fabricii voastre, viața nouă a muncitorilor, a tîrîmilor, școlile, laboratoarele, instituțiile voastre sociale și culturale.

Drumul comun spre socialism este chezașia principală a prieteniei de nezdruccinat dintre R.P. Romînă și R.D. Germană. Nimic nu poate uni mai strîns țări și popoare decît lupta comună pentru înfrîntarea celor mai înalte idealuri pe care le-a avut vreodată omenirea: eliberarea de sub orice fel de exploatare, pacea și prietenia între popoare.

Între țări socialiste în care rolul conducător aparține partidului clasei muncitoare, colaborarea strînsă dintre aceste partide constituie un factor

esențial al dezvoltării și întăririi prieteniei dintre ele.

Noi, dragi tovarășii germani, putem fi împreună pe deplin satisfăcuți de faptul că convocările de pînă acum ale delegațiilor noastre de partid și de guvern au arătat o complexă unitate de vederi în toate problemele de interes comun ale țărilor noastre, ale colaborării dintre Partidul Muncitoresc Român și Partidul Socialist Unit din Germania, cît și ale mișcării muncitorești internaționale.

Noi am exprimat încă odată hotărîrea fermă a țărilor și partidelor noastre de a înfrîntă continuu unitatea de nezdruccinat a țărilor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, prietenia de nădejde a țărilor noastre.

Levorul succeselor și țării, partidelor noastre, precum și baza bunelor colaborări dintre ele stă în fidelitatea față de ideile marxist-leniniste și ale internationalismului proletar. În faptul că înfrîntă necontenit din experiența istorică a marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice, ca și a celorlalte partide frățesti.

Dragi tovarășii,

În convocările noastre un loc deosebit l-au ocupat problemele apărării păcii în Europa și în lumea întreagă. Noi considerăm că drumul spre socialism al R.D. Germane înseamnă nu numai o cotitură fundamentală în viața poporului german, dar reprezintă un factor important pentru înfrîntă luptă care se dă astăzi pe arena internațională între forțele păcii și ale războiului.

R.P. Romînă, poporul român, sprijin cu toată hotărîrea luptă pe care R.D. Germană o duce pentru o Germanie unită, iubitoare de pace, de-

ocratică, în a cărei împlinire este vital interesul întregului popor german și care ar fi hotărîrea pentru scara păcii în Europa.

Este viu în mîinile tuturor că nu o singură dată în trecut cercurile imperialiste internaționale, reacțiunea luncurilor, militaristilor și a marilor monopoluri germane au reușit să transforme Germania în focarul războaielor și agresiunilor în Europa.

Astăzi, cercurile imperialiste internaționale, în frunte cu imperialiștii americani procedează cu multă intensitate la refacerea militarismului în Germania occidentală, și dau pe mîna cercurilor agresive din Germania occidentală și a foștilor generali ai lui Hitler, care nu vor să renunțe la ideea revanșei și a cuceririlor popoarelor Europei, artele atomice și cu hidrogen. Aceasta constituie un mare pericol pentru toate popoarele Europei și pentru pacea mondială. Cercul tot mai largi din țările occidentale, inclusiv din Republica Federală Germană, își dau seama de primejdia gravă pe care o reprezintă pentru omenire un război dus cu arme atomice și cu de riscul pe care aceste țări îl au asupra lor în cazul cînd cercurile imperialiste aventuriere ar declanșa un război atomic împotriva țărilor iubitoare de pace.

Faptul că cercurile imperialiste agresive nu renunță la politica lor de război este o dovadă de încredere în forțele agresive și la cursa înarmărilor, care din partea noastră, din partea tuturor forțelor păcii, o vigilență trează și unită eforturilor pentru a preîntîmpina și zădărnici orice complot împotriva păcii și securității internaționale. Noi considerăm că drumul cel mai bun pentru asigurarea păcii este cel al înfrîngerii internaționale.

Permiteți-mi să toalesc pentru prietenia frățoască dintre R.P.R. și R.D.G.

pentru forța conducătoare și organizatoare a marelui edificiu socialist în R.D. Germană, pentru Partidul Socialist Unit din Germania, pentru Comitetul său Central și personal în sănătatea tovarășului Walter Ulbricht,

pentru întărirea lagărului socialist, în frunte cu puternica Uniune Sovietică,

pentru pace.

Pe tîrmul Balticeii

(Urmare din pag. 1)

atmosfera prietenească. Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Clivu Stăucă s-au interesat de o serie de probleme legate de construcția de vase, au discutat cu muncitorii deșore condițiile lor de viață și de muncă.

În sala de festivități a șantierelor s-au adunat apoi muncitorii într-un miting în cadrul căruia au luat cuvîntul secretarul comitetului de partid al șantierelor nouale Wurnow și directorul tehnic. Primul cu cuvîntul de prezență, a vorbit to. Nicolae Ceaușescu membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Cuvîntul adresat muncitorilor din Wurnow de to. Nicolae Ceaușescu în numele delegației romîne a strîngere de mînd întru primul secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și un activist de partid dintr-o mare întreprindere industrială germană, strîngere de mînd care simbolizează întărirea prieteniei dintre două popoare ce merg neabătut spre socialism.

manie unită, pașnică, democratică sau la unitatea de nezdruccinat a lagărului socialist apîn în frunte Uniunea Sovietică. De aceea, cu înțelegere roșită de tovarășii Nicolae Ceaușescu s-a bucurat de aprobarea unanimă a participanților la miting. După un scurt cuvînt de încheiere roșit de secretarul comitetului de partid mitingului s-a încheiat. „Transmițeti, nu rugăm — a spus la sfîrșit secretarul comitetului de partid al șantierelor — cele mai caldușoase salutări poporului român. Vă asigurăm de prietenia noastră sinceră și de nezdruccinat și de urmă noi succese în construirea socialismului”.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a strîns apoi caldușoase mîna secretarului de partid în aplauzele participanților la miting. Fotografia ne înregistrează acest moment pe peliculă. Pe tîrmul Mării Baltice o strîngere de mînd întru primul secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și un activist de partid dintr-o mare întreprindere industrială germană, strîngere de mînd care simbolizează întărirea prieteniei dintre două popoare ce merg neabătut spre socialism.

AL. CORNESC

Berlin, 27 aprilie 1957.

S P O R T Informații

In „Cupa Davis” — Austria-R.P.R. 2—0 după prima zi

După prima zi a înfrîngerii de tenis R.P.R.-Austria pentru „Cupa Davis”, echipa Austriei conduce cu scorul de 2—0.

Cele două partide disputate ieri au avut o desfășurare cu totul diferită. În prima, reprezentanții nostru C. Zăcopceanu și austriacul F. Salko au prestat un joc de factură slabă. C. Zăcopceanu, depășit de importanța înfrîngerii, nu și-a găsit nici un moment ritmul de joc, a greșit mingi ușoare, nu încercat să atace, la fileu și a servit extrem de pușil. Salko un jucător calm, stăpîn pe lovituri, are siguranță și multe voluri reușite care i-au adus o victorie ușoară, cu scorul de 3—0.

Cea de a doua partidă, în schimb, a oferit un spectacol de calitate. Jucător austriac A. Huber a cîștigat pe merit cu scorul de 3—1 înfrîntarea cu Gh. Vîziru. Reprezentantul nostru a muncii din toate puterile și a reușit

să fie la înălțimea adversarului; în special în setul trei a lăcut eforturi deosebite și a cîștigat. Huber a dovedit o variație extraordinară în joc, loveste foarte puternic de pe ambele părți, iar din partea stînga cu ambele mîini în forță și de multe ori din sărituri.

Jucătorii nostri sînt capabili de mai mult decît au arătat în jocurile de ieri, se resimte încă lipsa de experiență a marilor înfrîntiri internaționale.

Rezultate tehnice: Salko-Zăcopceanu: 3—0 (6—1, 6—3, 6—1), Huber-Gh. Vîziru: 3—1 (6—2, 6—3, 4—6, 6—4).

Astăzi, începînd de la ora 15, se dispută pe terenul Progresul F.B. (str. Dr. Stăvoiciu) partida de dublu dintre: A. Huber, F. Salko — Gh. Vîziru, M. Vîziru.

ANGELICA ROZEANU
maestru emerit al sportului

Azi în Capitală două jocuri în „Cupa Primăverii”

STADIONUL GIULEȘTI: Locomotiva-Energia Steagul Roșu Orașul Stalin, ora 16.45. În deschidere (ora 15): Locomotiva Gara de Nord (juniori)-Știința (juniori).

STADIONUL DINAMO: Dinamo-Energia Minerul Petroșani, ora 16.45. În deschidere (ora 14.45) partida de rugbi Dinamo București-Energia Petroșani (categoria A).

În țara în cadrul acesteia etape sînt programate trei jocuri: Orașul Sta-

lin: Dinamo-Știința Timișoara; Ploiești: Energia Flacăra C.C.A.; Arad: Flamura Roșie-Progresul O. radea.

Posturile noastre de radio vor transmite alternativ, de la București și Ploiești, reparați a li-a înfrîntărilor Locomotiva-Energia Steagul Roșu Orașul Stalin și Energia Flacăra Ploiești-C.C.A. Transmisia se va face pe programul I, începînd din jurul orei 17.25.

Succes participanților la crosul de masă „Să înfrîntăm 1 Mai”

În întreaga țară se desfășoară astăzi tradiționala competiție de masă, crosul „Să înfrîntăm 1 Mai”. Organizată după o formulă nouă, competiția are anul acesta o singură etapă, la care vor concura sute de mîi de participanți, tineri începători care nu sînt clasificați în vreo ramură de sport. Crosul „Să înfrîntăm 1 Mai” va permite, în felul acesta, o mai bună selecție pentru crosul de masă, individual și pe echipe. „Să înfrîntăm 7 Noiembrie”, la startul căruia se vor alinia și alergătorii consacrați și genului.

În Capitală, competiția se va desfășura pe centre de raioane, după cum urmează: Raionul 1 Mai, baza I.T.B. — lacul Tei, ora 9; raionul Tudor Vladimirescu, stadionul Locomotiva P.T.T., ora 9; raionul N. Bălcescu, teren Construcțiilor, gheșoara Ofiteiței ora 9; raionul 23 August, stadionul 23 August, ora 9; raionul Lenin, stadionul Progresul F.B., ora 9; raionul Gh. Gheorghiu-Dej, stadionul C.A.M., ora 9; raionul Grivița Roșie, Parcul Copilului, ora 9; raionul I. V. Stalin, gheșoara Nordului, ora 9.30.

Simbătă dimineața a pîrînit Capitală elector, spre Moscova delegația Comitetului Central al Sindicatelor din R.P.R. invitată să participe la sărbătoarea zilei de 1 Mai în Capitala Uniunii Sovietice.

Simbătă dimineața au plecat pe cale aerului spre Statele Unite ale Americii inginerii René Ernest și Gheorghe Răducanu din Ministerul Agriculturii și Silviculturii pentru a participa cu delegația la țări noastre la cel de-al III-lea Congres Internațional de tîrîștii și dresaj, care va avea loc între 26 aprilie și 4 mai la San Francisco.

Cuvîntarea tovarășului Lothar Bolz

Dragi prieteni romîni și germani,

Permiteți-mi să ridic paharul pentru unitatea principilor de bază ale politicii externe a statelor noastre. Această politică este îndreptată spre înfrîntarea păcii și securității popoarelor spre sprijinul reciproc pentru construirea socialismului în țările noastre, spre colaborarea fră-

tească între țările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică și conlucrarea, cu alte state, pe baza celor cinci principii ale coexistenței.

Permiteți-mi să ridic paharul pentru politica externă a R.P. Romînă bazată pe astfel de principii, pentru ministrul Afacerilor Externe al R.P.R., prietenul nostru Grigore Preoteasa.

Cuvîntarea tovarășului Grigore Preoteasa

Draga tovarășe prim ministru. Dragi tovarășe și tovarășii,

Permiteți-mi să ridic un toast pentru succesele politicii externe a R.D. Germane. Această politică militează pentru fericirea și securitatea oamenilor muncii din Germania și corespunde celor interesele vitale ale întregului popor german. Ea corespunde totodată intereselor păcii și securității popoarelor europene, interesele păcii și securității mondiale. Politica externă a R.D. Germane este o politică de colaborare inter-

națională, de coexistență pașnică, o politică leninistă.

R.D. Germană luptă, împreună cu Uniunea Sovietică, China Populară și celelalte țări ale lagărului socialist pentru apărarea păcii.

R.P. Romînă este mîndră că are un asemenea tovarăș în lupta sa pentru aceluși țeluri.

Să ridicăm un pahar pentru cei mai multe succese ale politicii externe a R.D. Germane, pentru guvernul R.D. Germane și ministrul Afacerilor Externe, dr. Lothar Bolz.

